

Arrest

nr. 139 306 van 24 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BAERT, die loco advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, van Russische nationaliteit, verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 17 februari 2013 en diende op 18 februari 2013 een eerste asielaanvraag in die werd afgewezen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 juni 2013.

1.2. Op 11 april 2014 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in. Aangezien verzoekster geen gevolg gaf aan een oproeping, werd zij op 17 juni 2014 geacht afstand te hebben gedaan van haar asielaanvraag.

1.3. Op 20 oktober 2014 diende verzoekster een derde asielaanvraag in.

1.4. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 oktober 2014 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.5. Op 17 november 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op 18 november 2014 betekend aan verzoekster.

1.6. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 5 juni 1992 in Atchoi-Martan (Tsjetsjenië), waar u met uw ouders, broers en zus, in het dorp Samashki woonde. In september 2011 leerde u via de sociale netwerksite 'Odnoklassniki' I. S. (O.V. 5.194.736), kennen, die uit Tsjetsjenië afkomstig is en sinds 2002 in België verblijft. Jullie wisselden elkaars telefoonnummers uit en voerden gesprekken op 'Skype', en onderhielden zo verder contact. In april 2012 verzocht S. u met hem te huwen. Hij vertelde u dat hij, omwille van zijn werk, hiervoor niet naar Tsjetsjenië kon terugkeren. Omwille hiervan spraken jullie af om in Kiev (Oekraïne) een religieus huwelijk af te sluiten, wat gebeurde op 22 mei 2012. In Kiev vertelde S. u dat hij eigenlijk niet naar Tsjetsjenië kan terugkeren, omdat hij er problemen heeft met de huidige autoriteiten en vervolging vanwege hen vreest. Hij was het land omwille hiervan voordien ontvlucht. Op 15 juni 2012 keerde u terug naar Tsjetsjenië en S. naar België. Jullie hadden geen concrete plannen gemaakt over jullie toekomst, maar S. deelde u mee dat hij contact zou blijven opnemen met u. Op 19 juni 2012 ontdekte u dat u zwanger was. Op 21 juni 2012 liet u uw huwelijk met S., in zijn afwezigheid, registreren op de burgerlijke stand in Sernovodsk (Sunzhenskiy district, Tsjetsjenië), omdat een buitenechtelijk kind dragen in Tsjetsjenië een schande is. Hierna vertelde u aan S. dat u zwanger was. Jullie maakten nog steeds geen concrete plannen over jullie toekomst. S. vertelde u wel dat hij u nog eens kon ontmoeten in Kiev. Op 25 juni 2012 werd u thuis bezocht door een medewerker van de autoriteiten die u vragen stelde over uw banden met S. en diens verblijfplaats. Hij had vernomen over uw huwelijksregistratie en wilde weten waar S. zich bevond. Hij maande u aan de waarheid te spreken. U hield vol dat u de huidige verblijfplaats van S. niet kende. Hij nam vervolgens uw gsm af en ging weg. Op 27 of 28 juni 2012 werd u thuis door vier of vijf Kadyrovtsi meegenomen voor verhoor. U werd overgebracht naar de regionale afdeling Binnenlandse Zaken (ROVD) in Samashki, waar u wederom ondervraagd werd over uw man, S.. Ze wilden dat u S. zou opbellen en hem zou overtuigen naar Tsjetsjenië terug te keren, hetgeen u weigerde. U werd enkele keren hard geslagen met de kolf van een wapen, waarna u het bewustzijn verloor. U kwam opnieuw bij bewustzijn in het lokale ziekenhuis in Samashki, waar u uw moeder zag. Omwille van uw zwangerschap moest u nog enkele dagen in het ziekenhuis verblijven. Enkele dagen later werd u in het ziekenhuis opnieuw bezocht door Kadyrovtsi. Ze wilden dat u naar S. zou bellen en hem zou overtuigen terug te keren naar Tsjetsjenië. U ging akkoord, maar vroeg hen u even tijd te geven totdat u uit het ziekenhuis ontslagen werd, waarna zij weggingen. Diezelfde avond vluchtte u het ziekenhuis uit en dook onder bij uw tante in Grozny. U vernam daar van uw ouders dat zij bijna wekelijks thuis door Kadyrovtsi bezocht werden, omdat zij op zoek waren naar u. Midden december 2012, toen u zich bij de buurvrouw van uw tante bevond en ook uw tante niet thuis was, vielen onbekenden het appartement van uw tante binnen en haalden er alles overhoop. Sindsdien verbleef u bij de buurvrouw van uw tante en regelde uw vader uw vlucht uit uw herkomstland. Op 12 februari 2013 bracht uw vader u naar jullie vroegere buurman in Nalchik (Kabardino-Balkaria), die u op zijn beurt naar Rostov bracht, van waar u met een bus van Rusland naar België reisde. U kwam aan in België op 17 februari 2013 en diende op 18 februari 2013 uw asielaanvraag in. U vernam van uw ouders dat zij na uw vlucht uit Rusland nog twee tot drie keer bezocht werden door Kadyrovtsi die op zoek waren naar u. Uit voorzorg brachten ze ook uw broer en zus elders onder. Ook werd uw tante, bij wie u na uw vlucht uit het ziekenhuis onderdook, na uw vlucht uit Rusland nog een drietal keer door uw belagers bezocht. Deze asielaanvraag werd op 18 juni 2013 op het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, vroeg u op 11 april 2014 opnieuw asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Deze tweede asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 17 juni 2014 afgesloten met een afstand van een asielaanvraag (technische weigering). U keerde niet terug naar uw land van herkomst en op 20 oktober 2014 diende u een derde asielaanvraag in. U verklaart dat de autoriteiten die u eerder hadden aangehouden na uw aankomst in België nog meermaals zijn langs geweest in uw ouderlijk huis en vragen stelden over u. Uw ouders hadden de boodschap gekregen dat ze er voor moesten zorgen

dat u zou terugkeren anders zouden ze problemen krijgen. Gevolg hiervan is dat uw ouders zijn ondergedoken.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw binnenlands paspoort, uw huwelijksakte en een brief van uw advocaat.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag uiteen hebt gezet. Zo verklaarde u dat u in Tsjetsjenië problemen kende met kadyrovtsi naar aanleiding van uw huwelijk met I. S., die problemen kende met de autoriteiten en door hen werd gezocht. Als nieuwe elementen in uw huidige derde asielaanvraag verwees u naar het feit dat de autoriteiten nog steeds naar u informeren bij uw ouders en uw ouders bedreigen (3e AA DVZ verklaring, rubriek 15).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Uw gedrag viel niet te rijmen met de door u verklaarde vrees ten opzicht van de autoriteiten; u slaagde er niet in om enkele belangwekkende bewijsstukken voor te leggen; het werd weinig aannemelijk geacht dat u uw huwelijk in Tsjetsjenië officieel hebt kunnen laten registreren zonder aanwezigheid van man; u bleef onaannemelijk vaag in inconsistent over belangrijke aspecten van uw asielrelaas; uw reisroute werd ongeloofwaardig beoordeeld en er kon geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende het ontbreken van uw Russisch binnenlands paspoort. U diende hiertegen geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw tweede asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten met een afstand van een asielaanvraag (technische weigering). Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kan minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet – de autoriteiten die nog steeds naar u informeren bij uw ouders en uw ouders bedreigen –, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Uit de huwelijksakte en de huwelijks stempel in het binnenlands paspoort die u voorlegde in uw huidige asielaanvraag blijkt dat u wettelijk gehuwd bent met I. S.. Bijgevolg wordt uw huwelijk niet in twijfel getrokken. Echter het Commissariaat-generaal dient te oordelen over uw individuele vrees. Tijdens het onderzoek in kader van uw eerste asielaanvraag werd echter vastgesteld dat u niet aantoonde een persoonlijke vrees te hebben omwille van uw huwelijk met I. S..

U legde in het kader van uw huidige asielaanvraag eveneens uw binnenlands paspoort voor. Met het voorleggen van uw binnenlands paspoort weerlegt u actueel het motief in de beslissing van uw eerste

asielaanvraag dat het vermoeden bestaat dat u uw Russisch binnenlands paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventuele woonregistratie of informatie over de uitreiking van een Russisch internationaal paspoort verborgen te houden. Echter, de overige argumenten in het kader van de beslissing van het CGVS worden hierdoor echter niet betwist en blijven voldoende om de geloofwaardigheid van uw individueel asielrelaas te ondermijnen.

Wat betreft de brief van uw advocaat kan het volgende opgemerkt worden. Enerzijds verwijst uw advocaat naar de nieuwe bewijsstukken en argumenten rond de waarachtigheid van het huwelijk en de reisroute. Zoals hierboven geargumenteed wordt het huwelijk omwille van de voorgelegde bewijsstukken niet meer betwist, maar zijn de overgebleven argumenten voldoende draagkrachtig zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerhouden. Het ontbreken van een stempel van uitgifte van een internationaal paspoort op uw naam wijzigt niets aan de vaststellingen dat de reisroute ongeloofwaardig is. Het bewijst ook niet dat er geen internationaal paspoort is uitgegeven. Anderzijds verwijst uw advocaat naar de algemene situatie in Tsjetsjenië, in het bijzonder naar de precare situatie voor vrouwen. Deze verwijzing naar een algemene situatie volstaat niet om een individuele vrees, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of de omschrijving van subsidiaire bescherming, in uw hoofde aan te tonen. Bovendien maakt u zelf in uw verklaring in het kader van uw huidige asielaanvraag (DVZ) geen enkele melding van enige vrees die verband houdt met deze problematiek.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat uw echtgenoot I. S., in België erkend is als vluchteling op 29 augustus 2005. Deze toekenning van de vluchtelingenstatus was gebaseerd op basis van de toenmalige politieke en militaire situatie. Daar u in februari 2013 asiel aanvroeg bij de Belgische autoriteiten, uw wettelijk huwelijk met I. S. plaatsvond op 22 juli 2012, en er op het moment van de vlucht van uw echtgenoot nog geen sprake was van een relatie, is een actuele huwelijksband onvoldoende voor de toekenning van een vluchtelingenstatus en dient u uw individuele vrees (hetzij omwille van persoonlijke motieven, hetzij omwille van uw echtgenoot) aannemelijk te maken. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw aangehaalde problemen omwille van uw echtgenoot en u zelf geen gegronde problemen aanhaalt, bent u hier niet in geslaagd.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning

als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat volgens uit uw verklaringen blijkt dat u de partner bent van I. S. (OV 5.194.736) die in België als vluchteling is erkend. Ook jullie dochter I. J. °07/03/2013 (OV 5.194.736) werd in België als vluchteling erkend."

1.7. Stukken

1.7.1. Ter ondersteuning van deze derde asielaanvraag, legde verzoekster volgende documenten voor: het origineel van haar huwelijksakte met de heer S. I.; het origineel van haar intern Russisch paspoort; een briefwisseling opgesteld door haar raadsman.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel afgeleid uit de schending van "de artikels 51/8, 57/6/2, 1 ste § en 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 relatief aan de formele motivering van administratieve akten, van het principe van de behoorlijke motivering van administratieve beslissingen, van het proportionaliteitsprincipe, van de manifeste appreciatiefout, van het principe van een behoorlijke administratie, van het principe volgens dewelke de administratieve overheid het geheel van de pertinente elementen eigen aan een zaak in overweging dient te nemen wanneer zij een beslissing neemt" stelt verzoekster niet akkoord te kunnen gaan met de bestreden beslissing. Zij voert aan dat "in tegenstelling tot hetgeen het CGVS aangeeft in de bestreden beslissing door middel van huidig beroep, dat het huwelijk tussen de verzoekster (zowel haar religieus huwelijk als de burgerlijke registratie van deze laatste nabij de bevoegde Tsjetsjeense autoriteiten) in rechte niet afdoende werd gemaakt door de verzoekster. Welnu, in het kader van haar 3de asielaanvraag nabij de Belgische autoriteiten, heeft de verzoekster het origineel voorgelegd van haar huwelijksakte met De heer S. I.". Voorts wijst verzoeksters raadvrouw op haar de briefwisseling van 10 oktober 2014 die in het verzoekschrift werd opgenomen waarin wordt gesteld dat er wel documenten voorliggen die het huwelijk aantonen en dat de landeninformatie in het administratief dossier gedateerd is.

Verzoekster meent dat de nieuwe feiten wel degelijk beantwoorden aan de vereisten van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster betwist niet dat haar asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als deze die zij eerder heeft aangebracht maar meent dat de documenten en informatie belangrijk zijn. Verzoekster herhaalt haar asielrelaas dat zij in Tsjetsjenië problemen kende met Kadyrovtsi naar aanleiding van haar huwelijk met I. S., die problemen kende met de autoriteiten en door hen werd gezocht. Als nieuwe elementen in haar huidige derde asielaanvraag herhaalt ze dat de autoriteiten nog steeds naar haar informeren bij haar ouders en haar ouders bedreigen (3e AA DVZ verklaring, rubriek 15).

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 5 november 2014 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

2.5. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken

vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.6. Huidig beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad mag echter geen uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekster betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.7. Indien in verzoeksters eerste asielaanvraag geen stukken over haar huwelijk werden neergelegd, dan stelt de bestreden beslissing op dit punt: *“Uit de huwelijksakte en de huwelijks stempel in het binnenlands paspoort die u voorlegde in uw huidige asielaanvraag blijkt dat u wettelijk gehuwd bent met I. S.. Bijgevolg wordt uw huwelijk niet in twijfel getrokken. Echter het Commissariaat-generaal dient te oordelen over uw individuele vrees. Tijdens het onderzoek in kader van uw eerste asielaanvraag werd echter vastgesteld dat u niet aantoonde een persoonlijke vrees te hebben omwille van uw huwelijk met I. S.”*. De argumenten in het verzoekschrift inzake de documenten van het huwelijk zijn dan ook niet relevant en lijken gericht tegen de beslissing genomen in verzoeksters eerste asielaanvraag.

2.8. Met verzoeksters verwijzing naar de landeninformatie in het administratief dossier inzake de registratie van het huwelijk en die naar haar mening gedateerd is, gaat verzoekster er aan voorbij dat het haar vrij staat de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch dat het niet volstaat deze louter te ontkennen of tegen te spreken. Verzoekster dient in deze zelf objectieve informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde dossier te weerleggen. De referenties naar de islamisering van Tsjetsjenië en de positie van de vrouw, doen geen afbreuk aan de vaststelling dat het huwelijk conform de reglementering dient te gebeuren. Indien verzoekster toch volhoudt dat ze deze reglementering niet heeft gevolgd – en dit niettegenstaande dit anders wel blijkt uit haar binnenlands paspoort – dan komt ze hiermee niet verder dan een loutere bewering. Dit kan het besluit slechts bevestigen waar geacht wordt dat het niet aannemelijk is dat verzoekster in afwezigheid van haar man, louter op basis van de akte van haar religieuze huwelijk, en zonder begin van bewijs van de identiteit van haar man, noch enige volmacht, haar huwelijk heeft kunnen laten registreren (CGVS eerste asielaanvraag, p. 9-10). Bovendien stelt de bestreden beslissing nog terecht dat het *“ontbreken van een stempel van uitgifte van een internationaal paspoort op uw naam wijzigt niets aan de vaststellingen dat de reisroute ongeloofwaardig is. Het bewijst ook niet dat er geen internationaal paspoort is uitgegeven”*.

2.9. Voorts kan de Raad niet inzien waarom verzoekster die slechts 10 jaar was toen haar huidige echtgenoot Tsjetsjenië verliet, thans 13 jaar na zijn vertrek problemen zou kennen omwille van haar huwelijk met hem. Verzoeksters asielrelaas werd daarenboven onderuit gehaald door de onaannemelijk vage en inconsistente verklaringen met betrekking tot belangrijke aspecten inzake de problemen van haar echtgenoot en haar eigen problemen in 2012. De bestreden beslissing stelt bovendien dat verzoeksters echtgenoot de status van vluchteling verkreeg op basis van de toenmalige politieke en militaire situatie. Verzoekster toont niet aan dat de feiten die zich toen voordeden nog gelden, noch dat haar echtgenoot een specifiek profiel heeft waardoor hij ook thans nog dusdanig in de negatieve aandacht zou staan, dat zij als echtgenote hierdoor vervolging moet vrezen.

2.10. Ten slotte wijst de Raad er op dat documenten om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook dienen te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet het geval is. Verzoeksters opmerkingen in dit verband in het verzoekschrift doen evenmin afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Tenslotte en niet in het minst dient te worden benadrukt dat een nieuw document niet *per se* een nieuwe element is in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet voorliggen. Immers artikel 51/8 eerste alinea, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling een volgende asielaanvraag indient bij één van de door de Koning ter uitvoering van artikel 50, eerste lid, aangewezen overheden, neemt de minister of zijn gemachtigde een verklaring

af van de asielzoeker met betrekking tot de nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, en de redenen waarom de asielzoeker deze elementen niet eerder kon aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat het niet volstaat nieuwe elementen aan te brengen maar dat deze tevens aanwijzingen moeten bevatten die de kans aanzienlijk groter maken van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in het vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit is *in casu* geenszins het geval.

2.11. Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

2.12. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.13. De bestreden beslissing stelt aldus correct dat: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.”.

2.14. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt, waaronder de beoordeling van de situatie in Tsjetsjenië (zie landenrapport over de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië van 23 juni 2014). Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

2.15. De overige onderdelen van het middel - met name proportionaliteitsprincipe en het principe van een behoorlijke administratie - worden niet ontvankelijk aangevoerd nu niet wordt aangegeven hoe de bestreden beslissing deze schendt (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392).

2.16. De overige documenten en argumenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.17. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK